

hvervslivet, og især hvis det kan medvirke til, at man ved at tage de unge i praktik kan frigøre sig for denne omkostning, hvilket alle jo synes er den bedste løsning, og det er jo det, der er tilfældet, som fru Anne-Marie Meldgaard sagde. Men tager man dem ikke i praktik, påfører man sig selvfølgelig den pågældende udgift, som er af en beskeden størrelse.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Det er rigtigt, som ministeren siger, at det var en tidsbegrænset aftale, men som vi har opfattet aftalen, vedrørte den ikke finansieringen, og derfor vil jeg fastholde, hvad jeg har sagt. Men det er klart, at med de ændringer, som jeg kom med i min ordførertale, er vi parate til at støtte det. Men vi mener altså ikke, at tidsbegrænsningen vedrørte finansieringen.

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

Undervisningsministeren sagde, at det var en beskeden merudgift for arbejdsgiveren, og det sagde jeg faktisk også i mit indlæg, men jeg kunne godt tænke mig at vide, hvornår der sker det modsatte: at regeringen kommer med et forslag, der går den anden vej, altså letter byrden for erhvervslivet. For jeg tror da, at man principielt er enig i, at jo mere man letter byrderne for arbejdsgiverne, desto mere gang i hjulene får erhvervslivet, og dermed får det også brug for flere praktikanter. Det hænger helt tydeligt sammen.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg synes lige, jeg vil orientere hr. Kørpe Christensen om, at i denne regerings tid er bidraget faktisk faldet. For kun 3 år siden var det over 1.500 kr., og hvis det her ikke visner og lovforslaget gennemføres, vil det være på 1.270 kr.; så der er faktisk tale om en lettelse i denne sammenhæng. Så det går også den anden vej en gang imellem.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse,

betrakter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 77: Forslag til lov om ændring af skattekontrolloven, kildeskatteloven, arbejdsmarkedsfondsloven, toldloven og en række afgiftslove. (Myndigheders adgang til privat ejendom uden retskendelse m.v.).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 14/11 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Per Kaalund (S):

Formålet med dette lovforslag er at præcisere, tydeliggøre og harmonisere bestemmelserne om myndighedernes adgang til privat ejendom uden retskendelse. Og baggrunden for lovforslaget er en tilbagevendende debat, hvor man på den ene side har grundlovens § 72 og § 73 vedrørende boligens og ejendomsrettens ukrænkelighed og på den anden side myndighedernes adgang til privat ejendom uden retskendelse.

Folketinget har ved tidligere lejligheder, nemlig i maj 1996, haft en forespørgselsdebat om dette emne, og justitsministeren har i december 1996, altså for et år siden, afgivet en redegørelse, der i februar i år har været drøftet her i Folketinget.

Resultatet af dette har været, at Justitsministeriet i februar 1997 har sendt et spørgsmål til Skatteministeriet om, hvorvidt der var behov for at opretholde bestemmelserne om myndighedernes adgang til privat ejendom uden retskendelse, og hvis dette var tilfældet, om skatteministeren så ville søge disse bestemmelser affattet efter Justitsministeriets retningslinjer.

Dette lovforslag omfatter de i forslaget nævnte ca. 30 forskellige love, som skal tilpasses efter Justitsministeriets formuleringer, og det gælder som sagt bestemmelserne om myndighedernes adgang til privat ejendom uden retskendelse, og det gælder bestemmelserne om politiets eventuelle medvirken og bistand, og